

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Friderici Iacobi Beyschlagii, Gymnasii, quod Halæ Suevorum est, Adiuncti, & ad ædem S. Mich. Archangeli Catechetæ extraordinarii, Sylloge Variorum Opusculorum

(Programmatvm, Orationvm, Epistolarvm, Poematvm, Dissertationvm, Aliarvmqve Observationvm ...)

Fascicvlos I.II.III.IV.V. Ab Annis MDCC.XXVII.M.DCC.XXVIII.M.DCC.XXIX. Editos, Complexvs. Cvm Indice Triplici.

Beyschlag, Friedrich Jakob

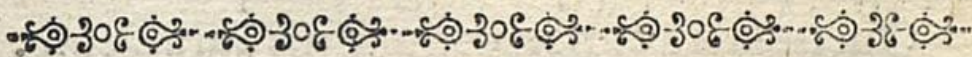
Halae Suevorum, M.DCC.XXIX

XI. Christiani Veihellii, in diem natalem Iesv Christi meditatio, carmine elegiaco reddita.

urn:nbn:de:gbv:45:1-16134

1565. M. T. Cic. de Philosophia Volumen
II. Venet. apud Aldum M. D. LXV. 8.
1570. M. T. Cic. Epistolæ ad Atticum, ad
M. Brutum, ad Quintum fratrem.
Cum correctionibus Pauli Manu-
tii & annotationibus D. Lambini.
Venetiis ex Biblioth. Aldina.
M. D. LXX. 8.
1571. Pauli Manutii Epistolarum L. X. eius-
demque Præfationes. Venetiis in
ædibus Manutianis. M. D. LXXI. 8.

ALTORFII, A. R. S. clō Iccc XXVII. ()*

XI.

CHRISTIANI VEIHELLII,
in diem natalem IESV Christi
meditatio, carmine ele-
giaco reddita.

Quid video? mirum. Quid nam hic ia-
cet? hem puer infans
In vili positus sub bovis ore, loco.

Qua-

(*) Indicem bibliopolii Aldi A. 1514. se ha-
buisse testatur Spalatinus in epistola huius Syl-
loges Fasc. II. p. 368 inserta, Conf. Maittaire
Annal. Typogr. passim.

Qualis deserta hæc paupercula virgo puel-
la est?

Hancce tremens oculis aspicioq; verens.
Quæ mihi laudantum dominum pertingit
ad aures

Musica dulcisonans? Ecce stupenda DEI.
Cernitur externis oculis mihi sanctus Iesus:
Semen, quod partu casta Maria tulit.
Scilicet astuti trivit caput hocce draconis;
Sancta pio soboles prodita Thariade:
Quæ tulit amissam serpentis fraude salutem,
Ac meruit vitam iustitiamque DEI.
Edidit hunc casto pia virgo puerpera nixu,
Quem sacra concepit numinis aura Deum.
Is foret ut miseris mortalibus anchora,
portus

Adversus Stygi tela cruenta ducis.
Nonne DEI genus es Belial grassatus in
omne

Viventes tristi perdere morte volens?
At tu dispereas, puero a superatus inermi,
Arma terente quibus tute minatus eras.
Nunc chorus Angelicus cantare epinicia
gaudet

Fertque Evangelium nuncia turba Viris.
Gloria sit summo coelesti in limine Patri:
Aurea pax tibi sit, terra subacta polo:
Mor-

Mortalesq; datrix vobis propensa voluntas
Lætitiæ, ob magni munera tanta DEI.
Salve, Christe puer, nostrum Salvator Iesus:
Ob mea qui pariter crimina factus ho-
mo es.

Servorum miserere DEVS, miserere piorum,
Nos releva mœstos, & nova corda crea.
Vivificamq; fidem nobis in mente creato,
Quæ nos stelliferi ducat ad astra poli.
Quo te ibi perpetua celebremus laude beati,
Aspectuque tuo Christe fruamur, Amen.

* * *

Ἔἰς τὰ Γενέσια Ἰησοῦ Χριστοῦ, μελέτη.

Ὡ τί βλέπω; οἷον τόδε θαῦμα; τις ἐνθάδε
κεῖται;

ὡς ἐστ' ἐν Φάλην κείμενον ἠδὲ βρέφους.
Ἐστ' ἀβοήθητος κέρη τε πένησσά τις αὐτῆ;
ὡς ἐμὲ σφόδρα σέβας εἰσορόωντα ἔχει
Πόιν δ' ἡμερέεσσαν ἀκῆσ' ἐμοί ἐσιν αἰοιδίην
Κύριον ὑμνούντων; ἢ μέγα θαῦμα Θεῶ.
Θεῖον κ' χαρίεντα ὄρω σωτήρα Ἰησοῦν:
Φίτυμα τῆς ἀγνῆς ἱερῶν ἐκ Μαρίης.
Τὸ πᾶν συντρέψαν κεφαλὴν αἰνῶιο Δράκοντος.
Πίστ' ἔ' Αβράμ' ἱερὸν ὄντα γόνου.
Ἐν αἰδ' εὐφροσύνη γένητ' ἔ' μινύθισσα βροτῶσι,
ζωὴ τ' εἰρήνη, κατ' ἐκ δικαιοσύνης.

τὸν

Τὸν δ' υἱὸν μήτηρ τεκε παρθενική τε Φύγανδρῳ,
 Συλληφθέντα θεῶ πνεύματῳ ἀπ' ἀγίης.
 Παναλκίης θνητῶν ἐπιτάφραθ' ὥστε γένοιτο
 Κάρησον, συγερόν, παμφάγον εἰς τε λύκον.
 Πᾶν γένῳ ἀνθρώπων ὀλέσαι θέλες ὀπλίτα
 καρτῦς,

Ἐν συγερωῖ θανάτῳ, εἰν ἔσαιί τε μόρω;
 Γλήνη δ' ἔρρε κακῆ: πατέων σε νίκησεν ἀοπλῳ,
 Οἷς τ' ἦυχεις τέυχη σὲ διέδωκε παίης.

Ἄγγελ' αἰείδοντες χάρησ' ἐπινίκιον ἦδη,

Κᾶν εὐαγγέλιον δεῦρο φέρησι ταχεῖς.

Ἐψόθι δόξα θεῶ ὑπὲρ ἔθανίοιο μελάθρη,

Χρυσῆ τ' εἰρήνη ἐν χθόν' ἐνερθε πόλις:

Ἐυδοκίη τε βροτοῖσιν ἀεζίχαρος μερόπασσιν,

Ἀμφ' εὐεργεσίας παρ μέγαλοιο θεῶ

Χαῖρ' ὦ τῶν θνητῶν παῖ κύνδιμε Χρυσὲ Σαῦτερ,

Σαρκωθεῖς ἀτης ἔνεκά μὲ τε θεῶ

Σῶ δὲ βροτῶν ὦ Χρυσὲ χορῶ συ ἰληθι θεοδῶν:

Ἡμῶν πενθαλεοῖς ἱρὸν ἀρηγε νόον.

Ἡμῶν τ' αὖξε πάτερ βιοδώτορ' ἐνὶ φρεσὶ πίσιν

Εἰς ἡμᾶς θεῖσαν, ἀσφαφέροντα πόλον.

Ὡς σε ἐκεῖ μάκαρες βασιλῆ' ἀινῶμεν ἔσαιεῖ:

Ἄγλαον ἰδόντες σεῖο πρόσωπον, Ἀμήν.

Christianus Veihell. (*)

(*) Tempori inservituri hanc meditationem elegiacam latino-græcam ex MS. vetere damus, fatentes de auctore nihil nobis constare.

Man-

Mantiffæ loco subiungi meretur

FRANCISCI PANIGAROLÆ (*)

Echo in Christi natalem scripta.

Hæc Bethlemita Pastoris verba referre

Audita est Echo, quæ iuga montis habet.

Quis natus? dixit, natus. Patrisne Iudæi?

Illæ, Dei. Verusne est homo? Dixit, homo.

Atq; hic, idem nonne Deus remanet: manet: estne

Vt Pater omnipotens? rettulit ista, potens.

Hunc quid de cælis duxit? Lis duxit, at istam

Dic utrum vincet? vincet, & ipsa refert.

Litis erat radix longæva? Eva, an mala? mala.

Num gula sic potuit? illa refert, potuit.

An puer hic fiet magnus? quæ reddidit, agnus.

Ipsæ ait hoc? ait hoc, cur ita clamat? amat.

Is maius nostro nunquid dare possit amori?

Reddidit illa nihil quam gemebunda, mori.

Hoc faciet? faciet, moriens? Oriens, Deus ille?

Heus ille, est forsân causa tua? aulæ tua.

Diligere hunc ergo par est super omnia Christum?

Istum, nonne Deum? Dixit, eum, & tacuit.

Tom. I. Fasc. III.

V v

XII.

(*) Mediolanensis hic fuit, nobili genere natus, Ord. Franciscani, tandem Episcopus Astensis, Sæc. XVI, clarus, concionator ex paucis, vid. Erythræi Pinacothecæ P. I. p. 81. seqq. Exhibetur hæc Echo, & ob compositionis elegantiam laudatur, in Reusneri Ænigmatographiæ P. II. p. 191. seq. & in Poetica Giessensi p. 315. sq.

XII.

MALVM PVNICVM

ILLVSTRISSIMO HEROI

FRIDERICO GOTTHILF
MARSCHALLO

DICTO GREIFF (*)

CVM PIIS VOTIS OBLATVM

KAL. JAN. CID ID CC XXVIII.

a

I. M. G.

HUc ades, O INGENS MAGNORUM GLORIA
GRYPHVM,

*Poma tua ferimus (quid enim tibi ferre queamus
Nostrum, mancipio tibi qui debemur & usu?)
Punica mala tua ferimus tibi ab arbore sumta,
Munera eo spernenda minus, quo varius illa
Spectavit quisquam nostris adolescere in oris.*

Sed

(*) Illustrissimum hunc Heroem, Serenissimæ
Domus Saxo-Vinariensis Supremum Palatii
Magistrum, Confiliorum Principem, Cancel-
larium, cætera, verum nostri ævi literarum
ac literatorum Mæcenatem ubique celebrari,
constat; ac præter Vinarienses viros doctis-
simos, Io. Matth. Gesnerum, carminis huius
elegant-